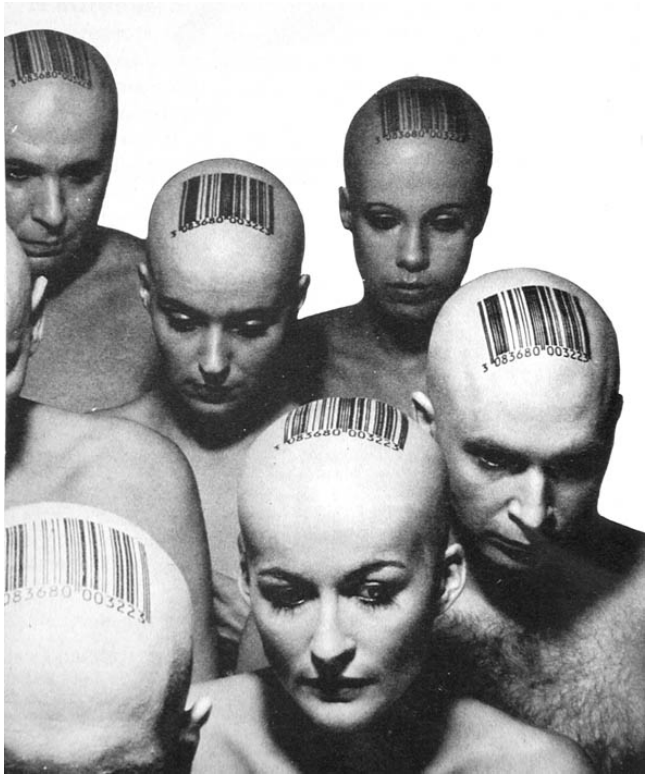

Mit tudhatunk az Antikrisztusról?
Simon Sándor, 2005.09.05. h., 19:24
2005/4 Titok

Minél jobban közeledünk az utolsó időkhöz, annál világosabban felismerhetjük, hogyan alakul az Antikrisztus birodalma, hisz egyre közelebb érünk felléptéhez is. A Jelenések könyvének egyik üzenete az antikrisztusi kor jellegzetességeinek bemutatása, azért hogy felismerjük annak előjeleit és bekövetkeztét.

Nem leszáll, hanem felnövekszik

Az antikrisztusi világbirodalom nem hull alá hirtelen a mennyből, hanem a földön élő elveszett emberek milliárdjaiból áll. Nem számit, milyen néphez és kultúrához tartoznak, vagy milyen politikai, gazdasági, vallási viszonyok között élnek. Az antikrisztusi birodalom a népek egyre

ijesztőbb méreteket öltő Isten-nélküliségéből nő ki közvetlenül!

A Biblia világosan tanítja, hogy az Antikrisztus már az Úr Jézus Krisztus dicsőséges visszajövetele előtt megjelenik a világ színpadán (vö. 2Thess 2,1-12). Az ebben a félelmetes időszakban élők áldozatául esnek, „mivelhogy nem fogadták be az igazságnak szeretetét az ó üdvösségükre” (2Thess 2,10).

Nem az afrikai őserdőkben

Majdnem kétezer éve hirdetteti az Igazság Királya az igazság evangéliumát (Jn 14,6; 18,37) az egész világon. Különösen Európát nevezik joggal a keresztyén Nyugatnak, mert az evangélium itt nagyon gyorsan elterjedt. Közben azonban a viszonyok alaposan megváltoztak. Az Úr Jézus Krisztus Gyülekezete több mint kétezer éves kegyelmi és üdvkorszakának végén fellép az Antikrisztus, és fellépése ítélet lesz minden ember fölött, akik elutasították és megvetették az evangéliumot és Isten Fiát. Az Antikrisztus nem az afrikai vagy dél-amerikai őserdő emberevői között fog fellépni, hanem azok között a népek között, akik ugyan két évezrede hallják az evangéliumot, de nem akarják befogadni! Az Antikrisztus megjelenése az ember minden istentelenségének és Krisztus-ellenességének betetőzése lesz a földön!

A Szentírásban nyolc jól ismert fejezetet találunk az Antikrisztusról és birodalmáról: (Dán 2,1-49, Dán 4,1-34, Dán 7,1-28, Dán 9,1-27. Mt 24,11-31. 2Thess 2,1-12. 1Jn 2,18.20; 4,3. Jel 11,1-19,21

Amikor ezzel a témával foglalkozunk, két dolgot érdemes egymástól elkülönítve tárgyalni:

1. Az Antikrisztus személye: Ő az utolsó világhatalommal rendelkező uralkodó, az utolsó vezér, az utolsó bűnös ember, akit az emberek imádattal vesznek körül, aki azonban a legnagyobb veszedelmet hozza az emberiségre.

2. Az Antikrisztusi birodalom: Ez a sötét „birodalom” már ma előrevetíti árnyékát, és az egész világ óriási léptekkel halad ebbe az irányba.

Az Antikrisztus személye

Jézus Krisztus, a Messiás volt az Isten; a Szent Szellem felkent Messiása és Izráel népének a

királya (Mt 3,16-17; Lk 31-35).

Az Antikrisztus azonban a Sátán felkent csalója és pusztítója, Izráel hamis királya lesz.

A bibliai prófécia szerint az Antikrisztus mindenekelőtt az egész világ uralkodója lesz, ilyen még sohasem volt. Egyszer az egész lakott földet uralma alá hajtja:

„és adaték neki hatalom minden nemzeten, népen és nyelven” (Jel 13,7).

Egyben ő lesz az utolsó uralkodó is, aki ezen a világon uralkodik, mert Krisztus visszajövetelekor egy pillanat alatt megítéli és megsemmisíti:

„És akkor fog megjelenni a törvénytaposó, akit megemészt az Úr az Ő szájának leheletével, és megsemmisít az Ő megjelenésének feltűnésével” (2Thess 2,8).

A Sátán megtestesülése

Az Antikrisztus mint uralkodó a Sátán megtestesülése, vagyis inkarnációja lesz, ami még sohasem fordult elő a földön. Egyetlen eddigi császár, diktátor vagy zsarnok sem hasonlítható ehhez az emberhez, még csak megközelítőleg sem.

Az Antikrisztusnak múltja is van, amelyet a népek átláthatatlan tengerében töltött el. Szerintem ez a múlt nem személyes múltra utal, hanem történeti múltra. Amikor János az Antikrisztus halálos sebéről beszél, amiből meggyógyul, akkor valószínű azt mondja, hogy az antikrisztusi világbirodalomi gondolat, jellem, antikrisztusi vágyak éltek már a földön, aztán halálos sebet kaptak, és a történelem végén újra feltámadnak. Olyan ez, mint Keresztelő János és Illés viszonya. Nem maga Illés támadt fel Keresztelő Jánosban, hanem Illés típusa.

A halálos sebet a Bárány, Jézus Krisztus evangéliuma ütötte az antikrisztusi szellemiségen, Antikrisztuson.

Az Antikrisztus származása

1. Pál már a Thesszalonikaiaknak is arról ír, hogy az Antikrisztus, az antikrisztusi birodalom uralkodója egy nap beül Isten templomába és Istennek adja ki magát (2Thess 2,4). Máté evangéliumában az Úr Jézus Krisztus a szent helyen pusztító utálatosságról beszél, és Dániel prófétára utal vissza, aki évszázadokkal korábban prófétált erről (Mt 24,15). Az Ószövetség megfelelő igéi valóban egy személyről beszélnek, akinek az istentelen ténykedése irtózatos pusztítást okoz a szent helyen (vö. Dán 9,27; 11,31). Mind a szent hely, mind a szentek szentje a jeruzsálemi templomra utal.

2 . Az Antikrisztus származásának kérdése más oldalról is megközelíthető. Az Úr Jézus mondta egykor zsidó kortársainak:

„Én az én Atyám nevében jöttem, és nem fogadtatok be engem, ha más jönne a maga nevében, azt befogadnátok” (Jn 5,43).

Zsidó lesz az Antikrisztus?

Ezekből a szavakból világosan látható, hogy a zsidók egyszer az igazi Messiás, vagyis az Úr Jézus Krisztus helyett a hamis Messiást, Antikrisztust választják. Az első négy század egyházatyái, Iréneusz, Hippolitusz és Ambróziusz azt a felfogást képviselték, hogy az Antikrisztusnak Izráel népéből kell származnia. Ez sok mindent megmagyaráz, mert a zsidók valószínűleg sohasem fogadnak el olyan Messiást, aki nem népük soraiból kerül ki. Az Ószövetségben világosan láthatjuk, hogy a megígért Messiásnak

1. Júda királyi törzséből kell származnia (1Móz 49,8-12) és

2. „Uralma növekedésének és a békéjének nem lesz vége a Dávid trónján és királysága felett” (Ézs 9,7).

Az Antikrisztus így egyrészt a világ népeinek élén álló nagy vezér lesz, másrészt viszont – vér szerinti származásának megfelelően – nagyon valószínű, hogy zsidó ember.

Az antikrisztusi birodalom: a négy régi világbirodalom feltámadása

Az antikrisztusi világbirodalom a négy régi világbirodalom – Bábel, a méd-perzsa birodalom, Görögország és Róma – határain, országain, népein, kultúráin és szellemi hatalmán belül fog megalakulni. Az Újszövetség világosan és egyértelműen kijelenti:

„És láttam egy fenevadat feljönni a tengerből, amelynek hét feje és tíz szarva volt, és az ő szarvain tíz korona, és az ő fejein a káromlásnak neve. És e fenevad amelyet láttam, hasonló volt a párduchoz, és az ő lábai, mint a medvéé, és az ő szája, mint az oroszlán szája, és a sárkány adta az ő erejét annak, és az ő királyi székét, és nagy hatalmat” (Jel 13,1-2).

Ebben a kijelentésben a fenevad a közelgő antikrisztusi birodalom, a tenger pedig a Zsoltár 65,8 és Ézsaiás 17,12-13 szerint nem az óceán, hanem a népek tengere.

Hasonlítsuk össze Dániel 7,1-28-at és a Jelenések 13,1-2-öt! Beláthatjuk, hogy az Ószövetségből világos prófétai vonal vezet az Újszövetségbe: ahogyan Dániel a négy világbirodalmat látta felemelkedni a népek tengeréből, úgy írja le János az Antikrisztus birodalmának keletkezését egy fenevad alakjában, amely népek tömegéből lép elő. Ha figyelmesebben megvizsgáljuk a fenevadat, megállapíthatjuk, hogy valójában négy különböző állat alkotja, hiszen:

1. olyan szája van, mint az oroszlánnak,

2. lába olyan, mint a medvének,

3. alakja a leopárdé és

4. tíz vasszarva van.

Nem nehéz ebből a leírásból felismer a négy világbirodalmat. Most azonban nem egymás után lépnek fel, hanem mind a négyen együtt. Ebből világosan látható: Az utolsó idők antikrisztusi birodalma nem más, mint a négy régi világbirodalom feltámadása!

Hol lesz az Antikrisztus birodalma?

Az utolsó idők antikrisztusi birodalmában tehát együtt találhatjuk meg mind a négy letűnt világbirodalom jellemzőit. Ennek a közelgő rémuralomnak a központi területe éppen ezért valószínűleg Bábel, a méd-perzsa birodalom, Görögország és Róma határain belül lesz.

Az Antikrisztus felléptével olyan időszak veszi kezdetét, „amilyen nem volt a világ kezdete óta mind ez ideig, és nem is lesz soha” (Mt 24,21). A Megváltó megmondta, hogy „ha azok a napok meg nem rövidíttetnének, egyetlen ember sem menekülhetne meg, de a választottakért megrövidíttetnek majd azok a napok” (Mt 24,22). A világtörténelem legborzalmasabb időszaka

következik a földre, olyan korszak, amikor „a gonoszság megsokasodik, a szeretet sokakban meghidegül” (Mt 24,12), és a gonoszság elképzelhetetlen méreteket ölt.

Viszont mi tudhatjuk, hogy Isten ennek az időszaknak is határt szabott, amelyet nem léphet túl. Itt is érvényes, hogy „mindennek rendelt ideje van” (Préd 3,1), s ebből tudható, hogy Isten a legborzalmasabb időszakokat is biztosan a kezében tartja!

http://eloviz.epk.hu/node/345